Temps Ordinari - Dinovè diumenge



Per JosemiE el dl., 02/08/2021 - 00:00

1Re 19,4-8
Ef 4,30-5,2
Jn 6,41-51

Seguim llegint el capítol 6 de Joan. El discurs del Pa de vida. Aquest ensenyament té una consideració ben especial dins l'Evangeli de Joan. Emmarca dues qüestions capitals: Creure (la confrontació entre fe i increença) i l'aliment veritable. I ho fa, servint-se d'elements bàsics de la tradició del poble d'Israel.

Es presenta, atrevidament, pronunciant aquell "Jo sóc" amb el que Déu es dona a conèixer en el Sinaí. I tot seguit, també atrevidament, compara el seu aliment amb l'aliment del desert, el mannà.

Escoltat avui, agost del 2021, aquestes paraules de Jesús, ens diuen alguna cosa significativa a nosaltres? Ens poden ser d'ajut en el nostre viure? Més, quan anem experimentant i sentint de diferents maneres que viure és feixuc. Remarco tres missatges que ens ofereix, avui, l'Evangeli.

1.- Jesús és un dels nostres. Déu és proper. El Regne és a prop.

Els interlocutors de Jesús el coneixen de sempre. Potser... d'haver jugat junts, de petits. Coneixen la família. I això els és una dificultat per creure en ell. Ja saben qui és i què poden esperar d'ell. Ja saben que no els pot ensenyar res de nou. Qui s'ha pensat que és? I no li fan confiança. No el creuen.

Jesús és un dels nostres. És al nostre costat. És real. Potser no el veiem visiblement com ens agradaria. Però, certament, és un dels nostres. Coneix les nostres dificultats. Els nostres somnis. La nostra feblesa. Ens és proper. És Ell qui s'acosta i ve a nosaltres. Tan proper, que no el reconeixem. I ens costa veure'l caminant la nostra vida al nostre costat. El busquem –el col.loquem- llunyà i distant i diferent. I el tenim a tocar, tan a prop... que no el distingim. Se'ns mostra de la manera i en les persones que menys podríem imaginar. El Déu de Jesús és així. Totalment proper a la nostra humanitat. S´ha fet un de nosaltres.

2.- Creure en Jesús fa viure amb goig.

Per viure fa falta fe. Molta fe. Sigui una fe religiosa, o no. Més enllà del que podem conèixer, descobrir, o palpar de la vida i les seves "lleis" o les seves manifestacions... per viure ens cal una confiança bàsica en el sentit, el futur, la viabilitat de la vida i la humanitat. (Algun cop he preguntat, retòricament, a pares joves com és que s'atreveixen a portar fills al món...) Per viure fa falta una gran dosi de fe.

Els cristians –cadascú a la seva manera i al seu moment- en trobar-nos amb Jesús ens hi hem adherit a Ell, posant en Ell tota la confiança. Totalment. Creure en Jesús ens omple de confiança. En Ell dipositem tota la nostra esperança. Creiem en Ell. I Ell ens revela el Pare bo. Que ens estima amb bogeria. Una esperança ben fonamentada. Una fe sòlida.

Escoltar-nos dir avui que, qui creu, té vida eterna, és certament, una bona notícia. Una magnífica notícia. Qui creu en Ell, disposa de vida, s'esvaeixen les pors. Sap que la seva vida està en bones mans. Passi el que passi. Vingui el que vingui. Sigui el que sigui. L'esperança és certa. Creure fa viure. Amb una altra llum. Amb uns altres colors. Val la pena viure com Jesús. Qui creu, s'apunta a viure com Ell. I en Ell veiem i trobem el Pare bo. Déu que estima la vida. Qui creu, viu. Mol més que funcionar. Molt més que "anar tirant". Molt més que donar voltes a una roda. Vida plena. Vida eterna. Del tot vida. Habitada i amb sentit.

3.- Tenim on refer-nos. Alimentar-nos de Jesús.

Diàriament, les persones ens hem d'alimentar per tal que el nostre organisme funcioni i estigui sa i fort. Elemental. I cada cop mirem més que aquesta alimentació sigui completa, sana, variada, equilibrada...

Potser del que no som tan conscients és que el nostre cor també hem d'alimentar-lo. La nostra fe, la nostra bondat, la solidaritat, la voluntat de ser germans... La fe que professem hem d'alimentar-la adequadament.

Jesús mateix ens ho diu. Hem d'alimentar-nos del seu pa. Alimentar-nos de Jesús. Acollir-lo. Diàriament.

No n'hi a prou amb haver fet alguns gestos, al llarg de la nostra vida. Cal nodrir-nos de Jesús, continuadament. L'aliment que nodreix veritablement. Escoltar la seva paraula i posar-la en solfa. Participar de la comunitat que fa memòria viva de Jesús. Seure a la taula i compartir la fam i l'aliment.

Exposar-li el nostre sentiment i omplir-nos d'Ell. Ajustar la nostra mirada... Qui menja d'aquest pa, viurà. El Pa de la vida!!

O, ¿potser pensem que podem ser cristians descreguts i desnodrits?

ETIQUETES

FE VIDA ALIMENT